

Datum
2017-09-01Diarienummer
2017-12458-8Mottagare
Justitiedepartementet
103 33 StockholmEr referens
Ju 2017/04264/L6

Betänkandet Ny dataskyddslag (SOU 2017:39)

Säkerhetspolisen lämnar utifrån de intressen som myndigheten har att bevaka följande synpunkter.

Undantag bör införas från skyldigheten att anmäla och lämna information om en personuppgiftsincident

Enligt utredningens förslag ska förordningens bestämmelser om behandling av personuppgifter utsträckas till att gälla generellt. Detta innebär bland annat att bestämmelserna även gäller för personuppgiftsbehandling inom området nationell säkerhet. Därför ska en personuppgiftsansvarig anmäla en personuppgiftsincident till tillsynsmyndigheten enligt artikel 33 i dataskyddsförordningen, och lämna information till den registrerade enligt artikel 34, även när personuppgiftsincidenten rör nationell säkerhet.

Av säkerhetsskyddsskäl måste det ställas höga krav på informationssäkerheten för uppgifter som kan avslöja svagheter i skyddet av uppgifter som rör rikets säkerhet eller mot terrorism. Det gäller i synnerhet när uppgifterna kan ge en samlad bild av sådana svagheter. Det är därför en fördel om sådana uppgifter inte sprids till fler myndigheter än vad som är nödvändigt. Säkerhetspolisen anser därför att det bör införas ett undantag från skyldigheten att anmäla en personuppgiftsincident till tillsynsmyndigheten om händelsen ska anmälas till Säkerhetspolisen i egenskap av tillsynsmyndighet i säkerhetsskyddsfrågor enligt 10 a § säkerhetsskyddsförordningen (1996:633).¹ Vidare bör det av samma skäl som ovan införas ett undantag från att informera den registrerade om sådan personuppgiftsincident.

¹ Se även övervägandet i betänkandet *Brottsdatalag* (SOU 2017:29) s. 332.

Datum
2017-09-01

Diarienummer
2017-12458-8

Det bör utredas ytterligare om sanktionsavgifterna är effektiva och avskräckande

I utredningen anges att ett av huvudsyftena med sanktionsavgift är att den ska vara effektiv och avskräckande.² Säkerhetspolisen anser däremot att det saknas en närmare analys av vilken effektivitet en sanktionsavgift kan förväntas få på detta område i förhållande till myndigheter. Därutöver ställer sig Säkerhetspolisen tveksam till vissa grundantaganden som utredningen gör i denna del, såsom att det är högst tveksamt om myndigheter i allmänhet kan förväntas att i högre grad än enskilda följa regleringen om dataskydd och att behovet av avskräckande sanktioner inte borde vara mindre för myndigheternas personuppgiftsbehandling än andra.³ Säkerhetspolisen anser därför att frågan om sanktionsavgift ska kunna tas ut eller inte av en myndighet bör utredas ytterligare. En sådan utredning bör särskilt ske i ljuset av att tillsynsmyndigheten har andra befogenheter som kan få långtgående konsekvenser för en myndighet, såsom bindande förelägganden och beslut om förbud mot fortsatt behandling, och att felaktig personuppgiftsbehandling kan resultera i skadeståndsbelopp som till och med överstiger högsta belopp på sanktionsavgift.

I utredningen behandlas sanktionsavgifternas beloppstak, men inte vad de lägst kan uppgå till. För att markera att sanktionsavgifter är avsedd att användas just för allvarliga eller systematiska överträdelser, och inte för andra, finns det enligt Säkerhetspolisen skäl att överväga att införa kännbara lägsta belopp.

Detta yttrande har beslutats av chefsjuristen Per Lagerud. Personuppgiftsombudet tillika verksjuristen Fredrik Berglund har varit föredragande.

Per Lagerud

Fredrik Berglund

² Betänkandet *Ny Dataskyddslag* (SOU 2017:39), s. 291.

³ A.a. s. 288.